31989R2122

L 203/21 *DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH* 15.7.1989

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 2122/89
z dnia 14 lipca 1989 r.
zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 3440/84 w sprawie przyłączania urządzeń na włokach, duńskich niewodach i podobnych sieciach

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 170/83 z dnia 25 stycznia 1983 r. ustanawiające wspólnotowy system ochrony i zarządzania zasobami połowowymi ([1]), zmienione Aktem Przystąpienia Hiszpanii i Portugalii,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 3094/86 z dnia 7 października 1986 r. ustanawiające niektóre środki techniczne dla zachowania zasobów połowowych ([2]), ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 4193/88 ([3]), w szczególności jego art. 15,

a także mając na uwadze, co następuje:

konsultacje z Norwegią i Szwecją w sprawie połowów w Skagerrak i Kattegat odbyły się w Brukseli w maju 1982 r. oraz w Sztokholmie w listopadzie 1988 r.; ze względu na wyniki tych konsultacji konieczna jest zmiana rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3440/84 ([4]), zmienionego rozporządzeniem (EWG) nr 955/87 ([5]);

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zasobów Połowowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (EWG) nr 3440/84 wprowadza się następujące zmiany:

1) W art. 5 dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu:

„6. Nie naruszając ust. 1, zabrania się w Skagerrak i Kattegat używania górnego fartucha worka włoka typu A;

7. W Skagerrak i Kattegat zabrania się doczepiania górnego fartucha worka włoka do włoków o rozmiarze oczek sieci powyżej 70 milimetrów."

2) Artykuł 6 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 6

Worek wzmacniający

1. Worek wzmacniający jest to walcowata część tkaniny sieciowej otaczająca całkowicie worek włoka, która może być umocowana do worka włoka w pewnych odstępach. Ma ona co najmniej takie wymiary (długość i szerokość), jak ta część worka włoka, do której jest przyłączona.

2. Przepisów ust. 3 i 4 nie stosuje się w Skagerrak i Kattegat.

3. Zabrania się stosowania więcej niż jednego wzmacniającego worka z wyjątkiem przypadków doczepienia do włoków o wielkości oczka równej lub mniejszej niż 60 milimetrów, gdzie można używać dwóch worków wzmacniających.

4. Wielkość oczka musi być równa przynajmniej podwójnej wielkości worka włoka. W przypadku gdy używany jest drugi worek wzmacniający, rozmiar jego oczka wynosi 120 milimetrów.

5. Przepisy ust. 6, 7, 8 i 9 stosuje się jedynie w Skagerrak i Kattegat.

6. Zabrania się doczepiania wzmacniającego worka do włoków o wielkości oczka powyżej 70 milimetrów.

7. Zabrania się jednoczesnego stosowania worka wzmacniającego i górnego fartucha włoka.

8. Zabrania się stosowania wzmacniającego worka o wielkości oczek poniżej 80 milimetrów.

9. Zabrania się stosowania więcej niż jednego wzmacniającego worka z wyjątkiem przypadków doczepienia do włoków o wielkości oczek poniżej 16 milimetrów, gdzie można używać dwóch worków wzmacniających. Bez względu na ust. 8 wielkość oczek w jednym z tych worków wzmacniających może być mniejsza niż 80 milimetrów, ale nie mniejsza niż 35 milimetrów.

10. Zabrania się używania worka wzmacniającego przedłużającego przód worka włoka.

11. Gdy dany worek wzmacniający składa się z odcinków sieci walcowatych, odcinki te nie mogą zachodzić na siebie na więcej niż cztery oczka w miejscach przyłączenia.

12. Worki wzmacniające doczepione do włoków o wielkości oczek powyżej 60 milimetrów nie mogą rozciągać się powyżej dwóch metrów przed tylną obręcz podnoszącą.

13. Bez względu na ust. 1 worki wzmacniające o rozmiarach mniejszych od rozmiarów worka włoka mogą być doczepiane do sieci o wielkości oczek równej lub mniejszej niż 60 milimetrów."

3) W art. 11 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. W Skagerrak i Kattegat długość klapy nie może rozciągać się we włoku ponad długość 20 oczek."

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzydziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

([1]) Dz.U. L 24 z 27.1.1983, str. 1.
([2]) Dz.U. L 288 z 11.10.1986, str. 1.
([3]) Dz.U. L 369 z 31.12.1988, str. 1.
([4]) Dz.U. L 318 z 7.12.1984, str. 23.
([5]) Dz.U. L 90 z 2.4.1987, str. 29.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 lipca 1989 r.

W imieniu Komisji

Manuel MARÍN

Wiceprzewodniczący